

KISMOTOR

A VILLAMOS KISMOTORGYÁR DOLGOZÓINAK LAPJA

II.évfolyam 8.szám

1958.augusztus 15.

FELHÍVÁS!

a VKM minden dolgozójához

Az elmúlt hetekben Pártunk és Kormányunk a Magyar nép életkörülményeinek további javítására döntőjelentőségű határozatot hozott, amely egész társadalmunkra nézve kedvezően érezteti majd hatását.

A határozatot egyetlen szóval is meg lehet fogalmazni, lényege ez

Takarékoskodjunk !!!

Ez a megfogalmazás óriási lehetőséget rejt magában. Mindenekelőtt azt, hogy takarékoskodnunk kell az anyagok felhasználásával, arra törekedjünk, hogy gyárunkon belül észszerűen csökkentsük az egyes motorok kivitelezésénél az anyagfelhasználást, ugyanakkor törekedjünk jobb hatásfoku motorok összeállítására.

Természetesen ehhez szükséges a jó anyagi normák mielőbbi kidolgozása. A takarékosság magában foglalja a selejt és a selejtet előállító elleni harcot is. Egyszerű számítással illusztrálva, vállalatunknál a selejt az összes termelés "1,72%-át" teszi ki. 74.000.- Ft havi átlagban számolva, egyetlen év keretén belül 888.000.- Ft ára selejtet termelünk.

Ugy gondolom, hogy ezen a téren igen sokat tehetünk és kell is tennünk, mert a mi vállalatunkhoz hasonló gyárak száma pár tucatra rug és a selejt milliőkből - selejt milliárdok lesznek. Hogy ez mennyire így van, azt bizonyítja az, hogy 1958. július hónapjában mintegy 134.000.- Ft értékben selejtet gyártottunk.

Végezetül takarékoskodnunk kell az idővel is, számtalan példát tudnánk felsorolni azzal kapcsolatban, hogy egyesek hogyan pocskolják a drága időt akarva, akaratlanul is. Csupán egyetlen példát ragadok ki a sok közül. A forgácsoló műhely keménypadon dolgozó esztergályosai július hónapban 5280 perc keretén belül csak selejtet gyártottak, amely egy esztergályos 11 teljes munkanapját teszi ki.

Mint látható a fentiekből, elég sok tennivalónk van az anyagtakarékosság és a selejtcsökkenés, az idővel való takarékosság, valamint az elfekvő kész- és félkész állapotban levő alkatrészek és különböző mérési eszközök értékesítése terén, amelyek egyenként és összességükben nagyban elősegítenék gyárunk eredményesebb, gazdaságosabb munkáját.

A szerszám üzem dolgozói felismerve a lehetőségek realitását, ezuton is felhívással fordulnak vállalatunk minden dolgozójához és versenyre hívják ki az összes műhelyek dolgozóit, az anyagtakarékosság, a selejt csökkentése és az idővel való helyesebb gazdálkodás érdekében.

A szerszám üzem dolgozói felajánlották :

- a./ A hulladék- és célhulladék anyagokból különböző, a vállalat érdekében megfelelő szerszámokat készítenek.
- b./ Az egyes szerszámok minőségi elkészítésén keresztül megnövelik azok élettartamát.
- c./ A hulladék anyagok összegyűjtésére és feldolgozására az ifikből egy brigádot hoznak létre.

A Párt és a Vállalatvezetőség örömmel üdvözi a kezdeményezést, mert a kezdeményezésen keresztül azzal, hogy az egyes műhelyek /Gemeter, Tekercselő, Sajtoló, Lemezelő, Öntőde/ máris csatlakoztak a felhíváshoz, sőt különböző javaslatokkal fordultak a vezetőséghez, biztosítottak látja az önköltségi terv teljesítését, amelyben mindenki magáévá teszi a takarékosági kezdeményezést.

A takarékosági mozgalom eredményességén keresztül biztosíthatjuk azt, hogy a termelési év befejezésével ismét nyereségrészesedést vihetünk haza családjainknak.

S nem utolsó sorban a Vállalatvezetőség pénzbeli jutalomban részesíti a takarékosági mozgalomban legjobb eredményt elérő műhelyt.

Előre a takarékosági mozgalom sikeréért, az éves terv teljesítéséért !

1958. július 14.-én Irakban végbement forradalom óta a világ békeszerető népeinek figyelme fokozottabb mértékben a közelkelet felé irányul. Az amerikai és az angol csapatok partraszállása Libanonban és Jordániában könnyen kirobbanthatja a III.világháborút. Józanészű emberek teljesen tisztában vannak egy atomháború következményeivel. Ha meggondoljuk, hogy egy nagyméretű bomba pusztító hatása 22000 km², akkor érdemes minden áldozatot meghozni azért, hogy a háború örültjeinek kezét lefogjuk, akik nem rettennek vissza az emberek millióinak legyilkolásától és a nagy rombolástól, hogy az emberi szenvedésből, hogy az emberi nyomorból, duzzasszák páncélszekrényeiket.

Az imperialisták közelkeleti háborus provokációinak több oka van:

A sajtó bőven kimutatta, hogy ezen a területen van a kapitalista világ eddig ismert kőolaj tartalékának 90 %-a. A kitermelés költségei USA-hoz viszonyítva 10 százalékos tesznek ki. Tehát óriási profitról van szó. Ezt az óriási gazdagságot kimondottan külföldi monopoliumpok használják ki. Ezen belül az USA 60%-ot, Anglia 25%-ot és más kapitalista országok 15%-ot kapnak. Viszont a benszülött lakosságnak megmarad a robot, a nyomor és az analfabétizmus. Eljön az idő, amikor megírják a gyarmatosító imperializmus középkeleti rémregényét.

Az I. világháború után e terület gazdasági, hatalmi, katonai jelentősége hatalmasan megnőtt, az angol imperializmus monopoliumpát az USA, Franciaország igye-

Koreában viszont a gyártott cikkekkel falvakat, városokat, egész vidékeket eltörlték a föld színéről házastól, öregestől, asszonyostól és gyerekestől.

1951-ben újra kitört a békepánik. A Business Week 1951. ápr. 12-i számában azt írja: "Az USA politikájának tervezői ideiglenes fegyverszünet lehetőségétől félnek" The New York Times 1951. május 20.-i számában azt írja: "Ha kitörne a béke, tönkretethetné az üzletet". Ezt így lehetne tovább sorolni. Így érthetővé válik, hogy a halálgyárosok kormányai miért gáncsolják el a Szovjetunió és a béketábor minden meggyezés-törekvését.

De a halálkereskedő banditáknak nem sikerül, úgy, ahogy szeretnék. A szocialista tábor ereje megállás nélkül nő napról-napra. Nő azoknak a tábora a kapitalista országokban, akik átlátnak a hazug propaganda szitáján és együtt a gyarmati sorsból felszabadult, valamint a gyarmati rabszolgáskorban élő emberekkel összefogva, sikerülni fog az örült gonosztevők terveit megakadályozni, akik kapzsiságból nem rettennek vissza az emberiség százmillióinak kiirtásától.

Íme a közelkeleti helyzet rövid magyarázata.

Csatári József ezredes.

MŰHELYPROBLÉMÁK

A festőműhelyt kerestük fel, hogy problémáikat a felszínre hozhassuk. A festőműhely műszaki berendezése nagyjából azonos a Vezérlőberendezések gyártólátvett berendezésekkel, amelyeket az átvétel időpontjában sem lehetett már korszerűeknek nevezni. Változás csak egy van: az egyik elbontott száritókemence helyére egy új: a harmadik elszívóberendezés épült.

Mikor beléptem a műhelybe, alig láttam a porlasztott festékfelhőtől - az egyik szaktárs az asztalra rakott motorokat festette szórópisztollyal. De miért nem az elszívóberendezés szekrényben végzi ezt a munkát? - kérdeztem - hiszen az orra és a szája elé huzott kis kendő nem nyújt kellő védelmet a káros anyagok belélegzése ellen. A válasz az volt, hogy az elszívóberendezések szekrényébe csak öt-hat darabot tud betenni és így a munka szaporátlan. Es ez a helyzet különösen a teljesen rendszeressé vált hóvégi hajránál jelentkezik, amikor az összetorlódott munkát egyszerre többen végzik. Ilyenkor a festékfelhő teljesen betölti a műhelyt, mert az elszívóberendezések kapacitása elégtelen.

A hónap elején pangás mutatkozik, de a hónap végén azután annál nagyobb a hajrá! Az összeszerelt motor utolsó fázisa a festés és így minden itt torlódik össze. Egyenletesebb munkaelosztást kérnek a többi műhelytől.

De nem csak az elszívóberendezések kapacitása elégtelen, hanem szerszámaik is elavultak; munkaasztalaik sem megfelelőek, bár többször javították őket; a szállítókoscsik már annyira rozogák, hogy nem is lehet javítani azokat; a száritókemence treplieit is ujakkal kellene kicserélni, a még használhatókat pedig le kellene maratni. A világítás sem megfelelő: vagy vakít, vagy különösen kényesebb munkáknál nem elégséges; a fűtés sem megfelelő, a kísérleti műhelyből átfujt meleg levegő nem temperálja kellő hőfokra a műhelyt.

Szóval korszerűsíteni kellene az egész műhelyt!

Ezeket a panaszokat különben a termelési értekezleteken állandóan felvetik, de mégsem orvosolják azokat.

A munkaruha, védőital ellátás megfelelő, de a pótszabadsággal nincsenek megelégedve. A többi üzemekben, ahol szórópisztollyal dolgoznak, hat napi pótszabadságot kapnak a festők; nálunk pedig csak három napot - panaszolják, pedig a műhely összes dolgozója résztvesz az egészségre ártalmas festék-fújási munkában.

Végül egy elfogadott ujitásuk bevezetése iránt érdeklődnek. Javasolták, hogy a drága "Nitró"-anyag helyett, a lényegesen olcsóbb "szintetikus" anyagokat használják a festési munkákhoz.

Az ujitást el is fogadták, díjazták is - de ezideig nem vezették be! Miért? Vetik fel a kérdést.

Sz.I.

1955. év tavaszán költözött át gyárunk jelenlegi helyére, melyben 1954. év végéig a megszüntetett Villamos Vezérlőberendezés Gyár dolgozott.

Jelenlegi helyünkön eredetileg a Ganz Villamossági Gyár készülék-műhelye működött mely 1950. június 30.-án vált le a Villamossági gyártól és először a Ganz Villamossági Készülékgyár, majd Ganz Vezérlőberendezések és Villamoskészülékek Gyára, utóbb pedig Villamos Vezérlőberendezés Gyár néven dolgozott.

A megszüntetett gyár zömével a TRANSZVILL-be olvadt be, helyét gyárunknak adva át. Helyben maradt azonban a megszüntetett gyár szerszám-műhelyének nagyobb része és a Váci-uti szerszámműhellyel még január hónapban összeköltözve kezdte meg e helyen elsőknek működését.

A megszüntetett gyár átprofilozott részének kiköltözése után nagyarányú átalakítási munkák indultak meg az épületben és ezek befejezése után kezdődött meg az átköltözés, mely május hónapban fejeződött be.

Ezen nagyarányú átalakítási munkák alakították ki nagyjából gyárunk jelenlegi képét. Későbbi időpontban az öntödében, az impregnáló műhelyben, a készáruraktárban és az ebédlőben voltak nagyobb arányú átalakítások és új létesítmények a Clubszoza, a TMK műhely és a darabolóműhely.

Mint előző közleményünkben is jeleztük, gyárunk nagyarányú fejlődése jelenlegi helyünkön indult meg, melyet az alább közölt szám adatok bizonyítanak a legjobban. Míg a Váci-uton 1954.-ben a termelési érték 15.8 millió forint volt, addig a mérlegbeszámolók adatai szerint 1955. évben ez több mint a kétszeresére - 33.7 millió forintra emelkedett: 1956. évben 32.2 millió forint volt, 1957-ben pedig megközelítette a 40 millió forintot.

Az 1955. és 1956. évek közötti visszaesés csak látszólagos, mert az 1956. évi 32.2 millió forintból az első háromnegyedév termelésének értéke 31.4 millió forint volt - negyedévi 10.5 millió forintos átlag - míg az ellenforradalom következtében előállott munkakiesés következtében a negyedik negyedév termelése katasztrófálisan 800 ezer forintra zuhant le. Majd 1957. évben újra emelkedve, mint már említettük, a termelési eredmény megközelítette a 40 millió forintot és 6.5 millió forint nyereséget értünk el, melynek jutalmát az elérhető maximális nyereségrészesedéssel keresztül gyárunk összes dolgozója megkapta.

Az 1955. év még veszteséges volt 1.2 millió forinttal. Az 1956. évet pedig az ellenforradalom tette veszteségesé, mert a 2.6 millió forint veszteségből 2.5 millió forint az ellenforradalom okozta kárra esett.

Első nyereséges évünk - mint már jeleztük - az 1957. év volt, melyet követendő példának kell tekintenünk.

Az állóeszközök értéke ezen évek alatt a következőképpen alakult:

1955 = 12.5 millió, 1956 = 14.6 millió és 1957 = 18 millió forint érték.

Ennek eredményei többek között: a modern és jól felszerelt öntőde és impregnáló műhely, az egyre szaporodó géppark, stb.

A létszám pedig az 1954. évi 396 főnyi létszámmal szemben a következőképpen alakult:

1955.-ben 680 fő; ebből 459 fő fizikai - 221 fő műszaki, adminisztratív és egyéb
1956.-ban 717 " " 504 " " - 213 " " " "
1957.-ben 673 " " 492 " " - 181 " " " "

Ismertetjük még, hogy milyen típusu motorokat és mennyit gyártottunk ezen években:

	1955. év	1956. év	1957. év
Szellőző berendezés motorok	2241	15	518
Háromfázisú áramú rövidrezárt asszinkron m.	6865	15803	8308
Különleges 50 periodusu indukciós motorok .	46056	40675	60537
Univerzális motorok nyitott kivitelben . .	18237	15263	12675
Furógép motorok	1414	956	1174
Háztartási gép motorok	4916	1	1543
Egyéb különféle motorok /10 ill. 6 féle typ./	1069	371	816
	80798 db.	73084 db.	85571 db.

Miután az 1954. évi termelés 37716 db. motor volt - ezek a számok is gyárunk nagyarányu fejlődését dokumentálják.

Az 1956. évi látszólagos visszaesést szintén az ellenforradalom következtében előálló munkakiesés indokolja.

És melyik volt az a három motortípus, amelyekből a legtöbbet gyártottak ezen években?

1955. évben:

- 17.523 db. - VOX 3/4 mosógépmotor
- 15.163 " - IK 19. gramofonmotor
- 10.695 " - UX 2. porszívómotor

1956. évben:

- 18.556 db. - VOX 3/4 mosógépmotor
- 7.382 " - IK 24. átalakított gramofonmotor
- 6.815 " - UX 3. padlókefélmotor

1957. évben:

- 44.457 db. - VOX 5/4 átalakított mosógépmotor
- 8.117 " - UX 3. padlókefélmotor
- 4.013 " - IK 20/a. magnetofon motor

Mint látjuk a főgyártmány mind a három évben a mosógépmotor volt és az 1957. évben gyártott mosógépmotorok száma magasan meghaladja az 1954. évben gyártott különféle motorok számát.

Végül gyárunk nagyarányu fejlődésének dokumentálására még két adat összehasonlítását szeretném felhasználni:

Az államosított Tonalit hozzávetőleges létszáma az 1950. év végén mintegy 250 fő volt - ma 735-en dolgoznak gyárunkban !

Az államosított Tonalit gépparkja a hozzá beolvasztott egyéb államosított vállalatok gépeivel együtt mintegy 65-70 gép volt - nagyobb részükben régi típusu, elhasználdott gépek. Ma több mint 200 gépünk van. Modernek, jó állapotban lévők, melyek között kimagasló teljesítményű gépek is vannak, mint a Schuler-automata sajtológép, a helyzetfurógép, az öt-orsós automata furógép, a 2000-es Pollák fröccsöntőgép, a Pfauter-rendszerű lefejtő marógép, stb. stb.

Ezen adatokhoz nem kell kommentár - ezek magukért beszélnek.

Gyárunk történetével kapcsolatban még három közleményt szeretnénk lapunkban köz-
zétetni.

Szeptemberi számunkban gyárunk jelenjéről az 1958.évről, az eddig elért eredmé-
nyekről és tervünk sikeres biztosítása érdekében még szükséges munkákról szeret-
nénk dolgozóinkat tájékoztatni.
Ezúton kérjük fel Devecseri, dr. Karsay és Vadászi elvtársakat, hogy ezt a cik-
ket megírni sziveskedjenek.

Októberi számunkban gyárunk jövőjét szeretnénk dolgozóink elé vetíteni.
Ezért kérjük az igazgató, a főmérnök és a főkönyvelő elvtársakat, a műszaki osz-
tály és a szerkesztés vezetőjét, valamint a párttitkár elvtársat és az üzemi ta-
nács vezetőjét, hogy gyárunk jövőjére vonatkozó elképzeléseikről, terveikről la-
punknak nyilatkozni sziveskedjenek.

Végül novemberi számunkban gyárunk jóléti és kulturális szerveinek /ovoda, se-
gélyezések, sport, színjátszás, stb./ működéséről szeretnénk gyárunk dolgozóí-
nak beszámolni. Ezen cikk megírására az üzemi bizottság elnökét kérjük fel a
szerkesztőbizottság nevében.

Sz.I.

Körfürész vagyok én - nem használnak engem
Belepett már a por, így kell hát hevernem.

Szégyenlem is magam, mert tudnék még vágni
De a görék hada így hagy álldogálni.

Tétlenségre vagyok általuk ítélve
Darabolni vágyam keserűségére.

Vagy ha úgy vélitek, megmuntatok engem
Adjátok a MEH-nek rozsdamarta testem.

Pedig drága voltam, két jó gépért adtak:
Es ha nem használnak, vajjon mért tartanak ?

Az utolsó kívánságom halljátok meg emberek
Ne hagyjatok tovább állni - rozsdásodni engemet !

A.I.

8
UTAZÁS ÜDÜLÉS *NYARALÁS* UTAZÁS* ÜDÜLÉS*

ifjúsági TÁBORBAN

FEKETE TENGERTEN
partján

Van egy keleti közmondás, amire a bulgár elvtársak tanítottak meg, mely szerint legalább egy táskát kell vinni ahhoz, hogy egy népet megismerjünk. Sajnos a két hét rövidsége miatt ez a közmondás kell hogy vezéreljen. Eppen ezért csak néhány személyes élményről tudok egy pár sort írni.

Utunk a világ egyik legszebb táján a Kárpátokon keresztül vezetett. Két mozdony vontatta a szerelvényt, mégis csak lépésben haladtunk a nagy emelkedőn. A fenyőfákkal borított hegyoldalak, a felhők között uszó kopár hegycsúcsok, a havas hegytető, az egyik percben zuhogó eső, a másikban a ragyogó napsugár felejthetetlen élményt nyújtott. Az ezer színben pompázó Sinaja, az olajat ontó kutak Ploestiben, csak felejthetlenebbé tették az utat. Ilyen élmények közepette futott be a vonat Bukarest új állomására. Átszállás és irány Bulgária.

A Duna alsó szakaszán mintegy 3 km hosszú emeletes hidon mentünk át. Büszkéek voltunk, mert közben megtudtuk, hogy magyar munkások is építették néhány évvel ezelőtt. Rövid zakatolás után ismét megálltunk, egy újabb átszállóhely Ruccé - határállomás. Modern, új állomás, szép étteremmel és kényelmes váróhelyiségekkel. Átszálltunk egy újabb vonatra. Egy fél éjszakai ut után Várnába érkeztünk. Nagyon szép, tiszta város tárult a szemünk elé, de itt már mindenki a tengert akarta látni. Tekintgettünk mindenfelé és közben a tengerparton álltunk. A nagy hajóktól és nagy forgalomtól nem láttuk a tengert. Egy szűk tengeröböl, mely mindenfelé ki van építve. Daruk, vonatszerelvények hosszú sorait láthattuk mindenfelé. A szállítóhajókból rakják az árut és a néhány partvédő hadihajó méltóságteljesen őrködik a pezsgő élet felett. Ez a fekete-tenger várnai kikötője. Hajóra szálltunk, mely 2-3-szor volt nagyobb, mint a mi legnagyobb hajónk. Egy-két fordulat és elhagytuk a kikötőt, kifutottunk a nyílt tengerre. Az idő nagyon szép, a tenger sima mint a tükör, az óra 1/2 9-et mutat. Közvetlen a part mentén 5-10 km távolságban haladunk. Néhány megállás után kikötünk. Nyeszébör. Idő 1/2 2. 40.000 lakosu kis tengerparti város. Autóra ülünk és egy minden forgalomtól és zajtól mentes sátor táborba érkeünk mely a vízhez 3-400 méterre fekszik. Mindenki igyekezett elhelyezkedni, mert a csaknem 3 napos utazás pihenést követelt.

Az ezután következő 10 nap fürdéssel és pihenéssel telt el. Két alkalommal volt program. Egyik gyár-, a másik falulátogatás volt. Burgazban egy közeli városban meglátogattunk egy vagon- és egy kábelgyárat. Mindkettő 1945. után épült. Meglátogattunk egy falut is, ahol a lakosság 93 %-a TSZ tag. A falu 3000 lakosu, házainak 80 %-a új ház. Az egész falut most közművesítik.

Sajnos a napok gyorsan multak és elérkezett a hazaindulás ideje.

Hazautazás közben másfél napot töltöttünk Várnában. Megnéztük a Várnához 17 km-re levő tengerparti nyaralót, melynek -Aranypart a neve. Ezen a helyen két évvel ezelőtt még erdő volt. Ma a modern szállodák idegenforgalma jó valutát biztosít Bulgáriának. A 17 km aszfalt ut végig fénycsóval van kivilágítva. Amerre jártunk mindenfelé tisztaságot, szorgalmas embereket láttunk.

A gyárakban, a szövetkezetekben, az utcákon, sétálás közben, mindenütt szeretettel fogadtak és érdeklődtek Magyarországról.

Az idő eltelt, meg kellett válni Bulgáriától, mely élményben olyan gazdag napokat adott nekünk.

Ha visszagondolok a látottakra és tapasztaltakra, úgy érzem, hogy sokat tanulhunk Bulgáriától.

Angyal Béla

A SzOT-Üdülési osztálya, az ellenforradalom után, a dolgozók kérelmére mindinkább lehetővé teszi a külföldön való nyaralást, utazást.

Március hónapban résztvettem egy turista-jellegű 6 napos aldunai hajóuton, amelynek keretén belül Jugoszláviában Belgrádban és Noviszádon /Ujvidék/, míg Románia területén Orsován és Ada-Kaleh szigetén volt partra lépés.

A Deák Ferenc nevű gőzösön 160 turista indult hétfőn 10 órakor utnak. Kedden reggel Belgrádban idegen vezetővel megtekintettük a belgrádi várat, majd ebéd után szabad városnézés volt. Belgrád a Duna- és a Száva torkolatánál egy domboldalon épült fel. Tiszta város, sok új modern épülettel. Kevés a színház és a mozi, a szeszitalok nagyon drágák, az iparcikkek átlag 20 %-kal magasabbak.

A szerdai napot Romániában Orsován töltöttük el és autóbusszal megtekintettük Herkules-fürdő szépségeit.

Hazafelé Noviszádon /Ujvidéken/ a szép dunamenti városban léptünk partra. Fel-tűnő nekünk a jugoszláv városok tisztasága.

A hajóuton az Al-Duna festői szépségében gyönyörködtünk. A Babakáy szikla, Golubác /Galambóc/, a Kazánszoros és zuhatagjai, a Széchenyi tábla, Ada Kaleh sziget és a Vaskapu felejthetetlen élmények. Nem is lehet leírni mindazt a szépséget, amit egy ilyen ut nyújt, de a fénykép örök emlék marad, s jómagam is mintegy 100 felvétellel érkeztem vissza szombat este Budapestre.

Visszatérve munkahelyemre, harcolok érte, hogy népidemokráciánk lehetővé tegye az ilyen utak fokozottabb rendezését, hogy a dolgozók olyan élményekkel gazdagodjanak, amelyre a múlt nem adott lehetőséget.

Anda Gyula

Magyar és Csehszlovák szakszervezeti kölcsönös cserejellegű turista kiránduláson vettem részt július 14-étől 19-éig Bratislavában - Pzsonyban.

Oda és vissza a Deák Ferenc gőzösn tettük meg az utat és Pozsonyban a hajón laktunk és étkeztünk is. A hajón a reggeli ébresztőtől /7 óra/ a takarodóig /éjjél 12 óra/ hanglemez műsor volt. Szabadidőnkben a fedélzeten napoztunk. Több ahányozó állt rendelkezésünkre, amit egész nap használhattunk. A társalgóban eszpresso és büffé volt. Könyvtár és társasjáték tették változatosabbá a hajón való tartózkodásunkat. Általában a 194 turista hamar összebarátkozott és kedélyes baráti hangulat alakult ki.

A szlovák szakszervezet meleg fogadtatásban részesített minket. Barátságukat ott tartózkodásunk alatt állandó figyelmességükkel fejezték ki.

A város nézésére három nap állt rendelkezésre. Mindenki szabadon rendelkezett idejével. Közös városnézés is volt, mikoris autóbusszon vittek körbe a városban és szakvezetők magyarázták el a város nevezetességeit. Pozsony nagyon szép város, tele magyar vonatkozású műemlékekkel. De a nagy lendülettel dolgozó szlovák nép is sok új és szép alkotással dicsekedhet. Az ősi vár, melynek helyreállítását most folyik, a város legjellegzetesebb épülete. A vár tövében és környékén levő öreg házak Tabán és Óbuda házaira emlékeztetnek. Az új város a vártól keletre fekvő lankás részen terül el nagy modern háztömbjeivel. Es még most is nagy építkezések folynak. A belváros szép középületekből és parkokból áll. Utcái tiszták, közepes forgalommal. Pesti lőtás-futás nincs. Üzletei tele vannak árukkal és igen nagy a vásárlási forgalom is.

Leggazdagabb élményt nyújtó helyei: a Vár. A Vártól észak-nyugatra és annál magasabban fekvő Szovjet hősi emlékmű, melyről gyönyörű kilátás nyílik az egész városra és a Várra, a Koronázási templom, Jakab bíró háza, a régi Városháza, Pálffy palota, a Mihály-kapu, a Művész galéria és még sorolhatnám a szebbnél-szebb régi épületeket, szobrokat, palotákat, melyekkel a város ódon utcáin és terein való bandukolás közben találkozok az ember. És a szlovákok építette modern városrész 6-8-10 emeletes palotái, közintézményei, a Vidám-park is felejthetetlen élményt jelentett számunkra.

A Kiskárpátokban is tettünk egy egész napos kirándulást. Autóbuszokkal vittek Vöröskővárig - Pozsonytól 40 kilométerre. Utunk a Modra /Modor/ bortermő vidéken ment keresztül. Vöröskővár a Thurzó és Pálffy-családok fészke volt. A vár egy szép magas hegyen fekszik. A várból való kilátás gyönyörű panorámát nyújt a hegyvidék szépségeiből. Gazdag Mária-Terézia korabeli emlékeket láttunk itt. Ebédünket a Zakora Hatai turista vendéglőben fogyasztottuk el.

Pozsonyban általában a szlovák nyelvet használják, de gyakori a magyar szó is. Az ott élő szlovák és magyar dolgozókkal sokat beszélgettünk. Kölcsönös jó benyomást keltettünk egymásban.

Utolsó esténken a barátság külön is megnyilvánult. A bucsu ünnepség, amelyet a Szlovák szakszervezet rendezett tiszteletünkre, felejthetetlen lesz nekünk is, de a Pozsonyiaknak is. Baráti melegségből jött és baráti hangulat alakult ki a bucsuünnepségen.

A két nép között hasonló kirándulások nagyon elmélyítik az őszinte barátságot és egymás kölcsönös megismerését.

Csiszár Károly

Két hét hét

LEZÁRÁS

Két hetet töltöttünk Balatonlennél, mint egy nagy család, a KISZ szervezet sátor táborában.

Először is bemutatnám népes családukat, melyben a család fő szerepét Nemesfalvi Jóska, a mi szeretett "Poci" barátunk képviselte. Mellette természetesen felesége, ki a mindenkori helyettes volt. Mindketten az ötös számú, összkomfortos sátor nagytiszteletben tartott lakói voltak.

Mellettük a négyesben Csizmazia László az örökmozgó és felesége, ki merőben ellentéte férjének, az örök pihenő és olvasó Aranka.

A harmasban szerény személyem, mint kisgondnok és feleségem Marika, aki élt-halt a süthalért.

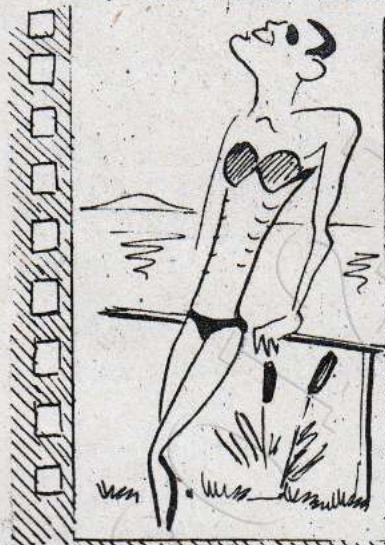
Az egyes sátorban féltve őrzött ifjaink voltak, kik egy kivétellel büszkén viseltek és viselik is viselik is a nőtlenséget megillető címet. /Vajjon meddig?/

Elsőnek bemutatnám közelebbről Blitzner Pistát az örök beszélőt, ki igen sok felvétellel örökitette meg nyaralásunkat. Kincses Jani volt Lelle legsolidabb, de legjobb vitorlával ellátott személyisége. Fuchs Antal barátunk, kibem kellemesen csalódva, igen jó társaságbeli egyént ismertünk meg és aki nagyon szerette a jeges dolgokat és aki nem egész gyors mozgása miatt fél Lelle kedvence volt.

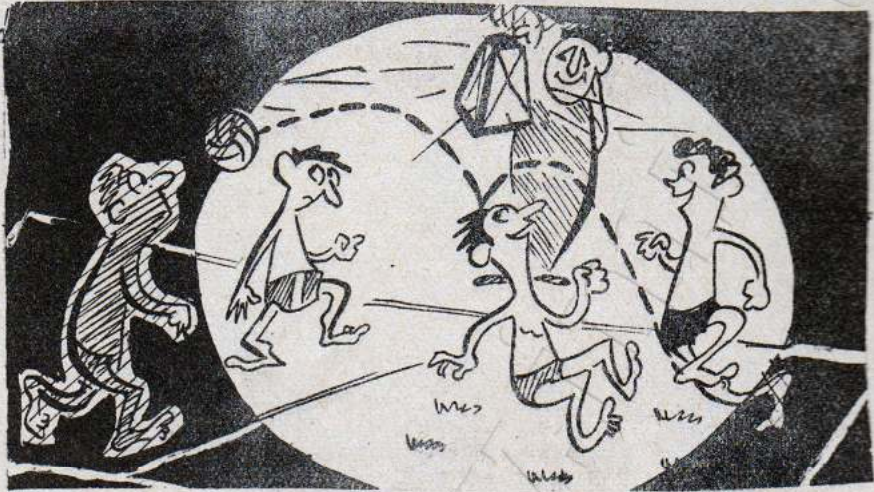
A sort Gombai kollegával zárjuk be, ki mint nős ember, hű maradt örök esküjéhez, éjjelét és nappalát a társasággal együtt töltötte és ügyes gesztikulálásával, nagy dumájával /magyarosan kifejezve/ bámulatba ejtette fél Lellét.

Bemutatkozás után most bemutatnám közös megegyezés alapján készített egyenruhánkat, mely egész nap a fürdőruha volt és ha galába öltöztünk, felvettük finom vasalt melegítőnket.

Hogy mennyire jól éreztük magunkat, erre én nem tudok szavakat találni. Döntsék el az elmondottakból talán Önök. A Ganz Vagon Gyar üdülőjének parkjában a Balatontól 30 méterre álltak sátoraink katonás rendben, a kényelem minden eszközével berendezve, ami a következőkből állt. Két ágy, asztal, egy szék, fogas, bőröndtartó, s természetesen villany, amit kényelmesen az ágyból is lehetett kapcsolni.

Ehhez a berendezéshez minden más megvolt, ami kellemsé tette üdülésünket. Jó volt a hangulat, kiváló a társaság és a lényeg: Mozsgai bácsi gondoskodása révén nagyon jó és bőséges kosztot kaptunk, amit kényelmesen fogyaszthattunk el a Ganz üdülő éttermében, számítva arra, hogy ha kell, még repetát is kapunk, amit Csizmazia barátunkkal ki is használtunk.

Egy baj volt, hogy a négyszeri étkezés néha lustaságot nyomott ránk, melyet két barátunk a népszerű Pocak bácsi és nem sokkal soványabb Toncsi barátunk elég hosszú ideig el tudtak viselni. A pihenés mellett nagy súlyt fektettünk alakunk megtartására, különösen mi soványak. Így a napi sportból igen kivettük részünket, ami lábteniszből, fürdésből állt.

Hogy milyen volt a Balaton? Ezt ha szeretném, sem tudnám leírni, mert ehhez egy költő szótára kellene tollával együtt. A víz nagyon jó volt, a Balaton festőien szép.

Egész napunk mozgalmas, változatos és vidám volt. Reggel nótával ébredtünk és este tábortűz mellett nótával fejeztük be a napot. Eljárogattunk táncolni is és zenét is hallgattunk. A sült hal evésben azt hiszem megnyertük a versenyt, különösen Csizmaziáné, Nemesfalviné és Mohácsiné személyében. Mi mi egyet ettünk, addig ők hármat tudtak fejünként elfogyasztani, két deci jó balatoni bor mellett.

A társaság természetesen mindenhová együtt járt, kivéve mikor legényeink randevura jártak. Vidámságunkról mindenki úgy ismert bennünket, mint a "bohém sátorosok"-at.

Nagyon sok jó barátot szereztünk, ismertünk meg, köztük külföldieket is.

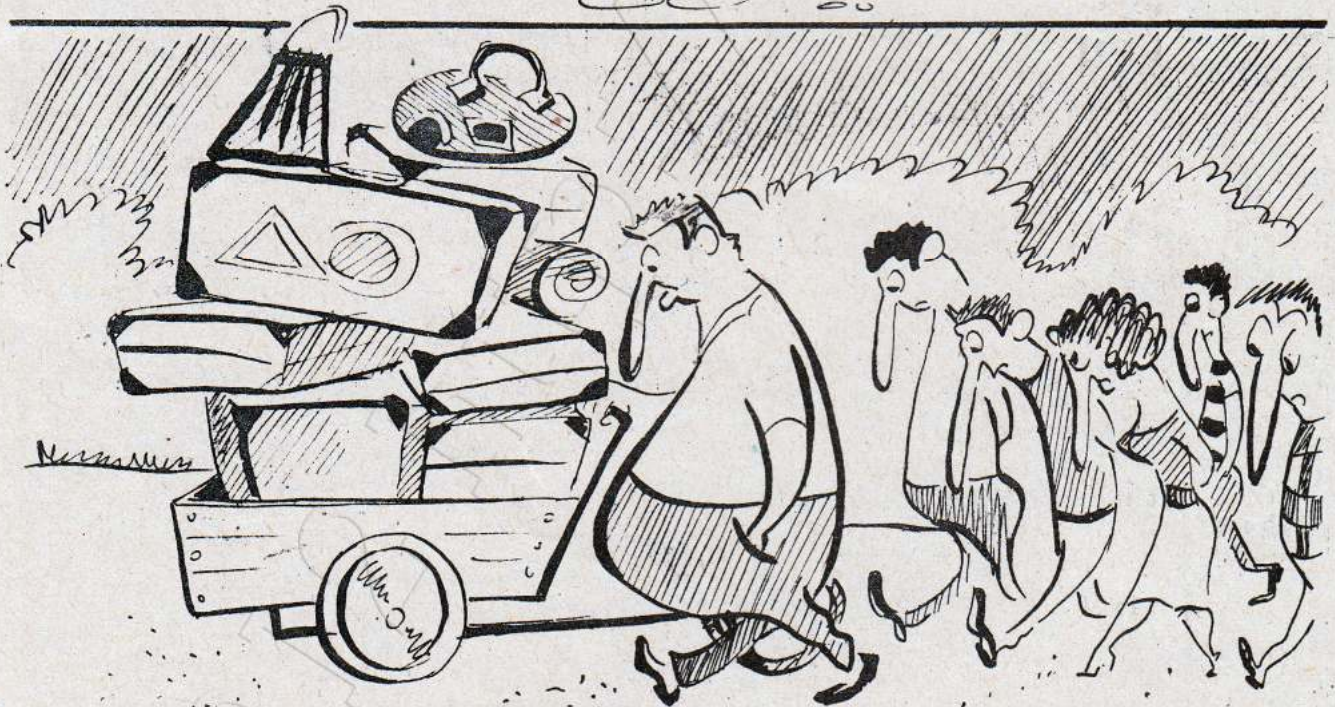
Nagyon jól esett nekünk Mozsgai bácsi bucsuzáskor elmondott pár szavas beszéde és különösen az a része, amikor kijelentette: „Gyerekek Ti egészen hozzámnőtetek. Jövőre is nagyon szívesen látalak benneteket.”

Kedves Mozsgai bácsi!

Mi mindent megköszönünk, a szívélyes vendéglátást, azt a pár jó tanácsot, amit kaptunk és azt a segítséget, amit adott azért, hogy a többi üdülővel együtt mi is jól érezzük magunkat. Engedje meg, hogy így utólag megköszönjük Önnek és önszemes beosztottjának irántunk tanúsított baráti jóindulatát. Ami a meghívást illeti, jövőre elsőként fogunk feliratkozni, hogy egész évi munkánkat Balatonlélén, a mi sátoráborunkban pihenjük ki.

M. J.

EGY KIS HORGÁSZAS -
- KENYERREL ...

ÍGY JÖTÜNK HAZA....

~~~~~

W

W

W

W

W

Tudja-e?

- ..., ki tervezte a Lánchidat ?
- ..., hogy milyen indíték alapján létesítette Nobel a róla elnevezett díjat?
- ..., hogy milyen létesítményeket tervezett Eifel Magyarországon ?
- ..., hogy Amerika és Európa között mikor fektették le az első tengeralatti kábelt?
- ..., hogy mikor és hol indult meg Magyarországon az első vasút és hogy melyik nagy költőnk énekelte meg ezt az eseményt ?

A válaszokat szeptember 6.-áig kérjük a szerkesztőbizottság felelőséhez:
Szabó Istvánhoz /szerszámüzem/ megküldeni.

A beérkezett válaszokat kiértékeljük, szeptemberi számunkban közzétesszük és legeredményesebb megfejtő részére értékes könyvjutalmat adunk.

Böngésző

.....

A szeptemberi szám részére cikkeket szeptember 8.-áig veszünk át.
Kérjük dolgozóinkat, hogy cikkeiket, javaslataikat, bírázataikat ezen időpontig juttassák el a szerkesztőbizottsághoz.

A lapot 6 tagból álló bizottság szerkeszti

Felelős: Szabó István

.....

Készült: Sportsokszorosító Üzemében
Budapest, V., Bajcsy-Zsilinszky ut 36-38.
Felelős kiadó : A vállalat igazgatója.

.....

Ára : 20 fillér